

derfor tro, at vi ikke fuldt ud er i Stand til at forsvare det, vi foreslaar. At det ærede Medlem værges sin gamle By, er ganske i sin Orden, og det har han gjort, synes jeg, med Dygtighed gennem mange Aar. Det giver vor Jernbanelovgivning et udmærket Vidnesbyrd om. Man behøver blot at se paa Jernbaneloven af 1908. Der vedtog vi en Jernbane fra Grindsted til Tistrup. Det er en Selvfølge, som det er blevet sagt før, at den lige Vej mellem to Punkter er den korteste, men hvad er det, man er i Færd med nu? Det er at anlægge en Bane fra Grindsted over til Varde. Det vil blive en Bane, der er to Gange saa lang som en Bane fra Grindsted gennem Oplandet til den vestjyske Hovedbane med Endestation i Tistrup. Til denne Bane udreder Staten $\frac{3}{5}$ i Tilskud. Arbejdet er for Tiden under Udførelse. Jeg havde forleden Dag en Samtale med Kammerherre Stemann, Amtmand i Ribe, som sammen med mange andre har med denne Sag at gøre. Han sagde: Vi fuldfører dette Anlæg trods Krigen og de Forhold, den har skabt, men det bliver Statskassen en meget dyr Historie, at man i Løven af 1908 ændrede Banen fra Grindsted—Tistrup til en Bane Grindsted—Varde, men det var, fordi det ærede Medlem fra Varde paa en saa fortræffelig Maade forstod at tale Vardes Sag, og fordi vi følte, at vi burde erindre, at Varde var en By, der var blevet ret vanskeligt stillet og maaske havde faaet en mindre blid Medfart, fordi der en Gang var kommet til at eksistere noget, der hed Esbjerg. Men her maa jeg sige til det ærede Medlem, at det hverken er det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) eller mig eller Udvalgets øvrige Medlemmer, der er Skyld i, at der er noget, der hedder Esbjerg eller Esbjerg Havn. Naar det nu en Gang er blevet vor store Udførselshavn, og naar vi nu en Gang er i Færd med at modernisere vort Jernbanelovvæsen, saaledes at der opnaas den bedst mulige og den mest tidssvarende Forbindelse mellem Hovedbyerne og deres Opland, kan vi ikke behandle Esbjerg paa en mindre hensynsfuld Maade, end vi — som det ærede Medlem talte om — har behandlet Horsens og Vejle. Esbjerg har efter min Mening, ikke mindst af Hensyn til den store, for Erhvervslivet, navnlig for Landbrugserhvervet saa vigtige Havn, Krav paa at nyde mindst den samme Hensyntagen som de andre Byer, der har været nævnte. Det tror jeg har været Motivet for Udvalget til at gaa med til at foreslaa

en Bane fra Oksbøl til Esbjerg. Det ærede Medlem lyste efter, hvad denne Bane vilde koste, og jeg kan oplyse ham om, at denne Bane, der faar en Længde af 21 km, efter Udvalgets Beregninger vil komme til at koste 1 Mill. Kr., hvoraf det altsaa var Meningen, at Staten skulde udrede Halvdelen.

Det ærede Medlem fra Varde talte ellers i flere Henseender i Tilslutning til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), idet ogsaa han syntes, at vi her gik noget for vidt i Retning af Mulighed for Meddelelse af nye Banekoncessioner. Det ærede Medlem bør imidlertid ikke glemme, hvad allerede har været anført, at før saadanne Anlæg kommer til Udførelse, skal den paagældende Egn tilbyde meget store Ofre; der skal tegnes meget betydelige Tilskud rundt omkring fra, fra Sognekommuner og Købstadkommuner, og først, naar alt dette er i Orden, kan man ifølge den vedtagne Lov kræve, at Staten yder sit Bidrag, og det er jo, hvad der allerede er nævnt, kun i ganske enkelte Tilfælde, ja for øvrigt ved denne Lov kun i et ganske enkelt Tilfælde, at man gaar videre end til at lade Staten udrede Halvdelen af hele Anlægsudgiften.

Jeg tror, at den Indstilling, Udvalget har gjort til Tinget, er fuldt ud forsvarlig. Der kan være Tale om enkelte Ændringer, som vi selv har været inde paa under disse Dages Forhandlinger, og som Udvalget har været rede til at forhandle om, men i Hovedsagen maa Udvalget opfordre Tinget til at vedtage Indstillingen og opfordre den højtærede Minister til at stille sig velvillig til det, som her maatte blive vedtaget.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Muligheden af at imødegaa den truende Arbejdsløshed ved Iværksættelse af nye Jernbanearbejder maa jeg takke den højtærede Minister for den Udtalelse, han fremsatte desangaaende, idet han sagde, hvad der ogsaa var min Tanke, at de Statsbaneanlæg, der allerede er paabegyndt — jeg tænker herved navnlig paa Banerne Næstved—Hillerød og Skern—Videbæk og Fuldførelsen af Funder—Bramminge-Banen —, søger han fremmet, og det vil ogsaa være dem, der, naar Forholdene for Tiden overhovedet muliggør Banearbejde, bedst kan føres videre, saa at der derved i nogen Grad kan raaes Bod paa Arbejdsløsheden, vel at mærke væsentligst i de Egne, der er Tale om. Jeg maa i Tilslutning til vore Forhandlinger i Udvalget bede den højtærede Minister have sin Opmærksomhed henvendt paa denne